

Sverige 2025

Av Thomas Magnusson

Copyright © 2015, Thomas Magnusson

En vision om hur Sverige kan se ut år 2025 om man kombinerar Per Lundgrens ekonomiska system med Freedom Force International's människosyn och kryddar det med egna tankar och idéer.

Få om några trodde att en dylik förändring kunde ta form så snabbt. Förmodligen inte ens de som initierade förändringen. Året är 2025 och nationen Sverige har blivit ett lysande exempel på hur man med relativt enkla medel kan omstrukturera inte bara ett ekonomiskt system, men även ett helt samhälle. Här gick människor i generationer och trodde att alla omfattande förändringar krävde enorma resurser och årtal i anspråk; när det i själva verket bara tog några år, ett par individers geniala idéer, historiska fakta och de mångas mod.

Detta är historien om hur Sverige kan se ut om vi vågar och tänker stort, så stort att inga tidigare existerande tankebanor kan riktigt fungera som referensramar. Välkommen till min vision.

Nationen Sverige 2025 består av 11 299 310 medborgare eller individer som vi även kallar oss. Vi kallar oss inte längre stat då staten har fått en underordnad funktion i vårt samhälle. Flerpartisystemet är skrotat och faktum är att politik som vi kände till den tidigare existerar inte längre. Vi har behållit benämning stat för den funktionella apparat som idag sköter en hel del praktiska uppgifter åt oss samt ser till att våra liv skyddas, vår frihet består och vår egendom är säkrad. De många problem vi brottades med tidigare har försvunnit direkt eller indirekt till följd av de förändringar som vi började införa 2016. Vi är friskare; vi har en utbredd livsglädje; vi har inte längre arbetslöshet eller utanförskap; vi upplever inte längre den stress och press på oss som det gamla ekonomiska systemet lade som ok på våra axlar; vi har ingen statsskuld och inga skatter; vi skapar vår egen individuella och gemensamma utveckling och vi gör det med minimal åverkan på naturen och miljön. Fördelarna kan staplas på varandra, men låt oss börja från början av berättelsen.

Förändringen

2016 var landet och vår omvärld i en prekär situation. Världsekonomin gick på knäna och situationen var överlag värre än den kanske någonsin varit. Arbetslösheten var högre än åren innan. Fler och fler blev utförsäkrade och tvingades ut ur hus och hem. Åtstramningspolitiken hade haft oss i sitt grepp under ett antal år. Att lyckas i livet under dessa omständigheter tedde sig mer och mer som ett lotteri. Fastighetsbubblan hade mer eller mindre spruckit och bankerna och finansinstituten fortsatte att kamma hem storvinster på de mångas bekostnad. Politikerna hade inget grepp om situationen och oavsett vilken åtgärd de satte in så åstadkom de enbart tillfälliga förbättringar som nästan alltid resulterade i försämrade framtidsutsikter.

Det kändes som om vi satt fast i kvicksand och så fort vi försökte initiera en lösning så sjönk vi djupare ner i dyn.

Men ändå så vägrade politiker och marknaden i stort att erkänna bristerna och krypa till korset. De kämpade alla för sin överlevnad i en värld som snart skulle komma att sluka dem, bokstavligt.

Under ett antal år dessförinnan hade ett fåtal individer börjat titta på en ekonomisk modell som delvis var baserad på tidigare ekonomiska modeller i historien, i kombination med ett nytt tänkande som kunde revolutionera hela samhället. Man fick sakta men säkert mer gehör för denna modell, man blev fler och fler och ryktet samt informationen började sprida sig att det fanns en tänkbar om än lite svårbegriplig lösning. Men de etablerade ledarna och media vägrade tala eller skriva om detta. Anledningen till det berodde på att denna modell var så annorlunda i sin grundstruktur att den kullkastade den för dagen ledande hierarkin. De som innehade makten förstod att den innebar slutet för deras välde och valde helt enkelt att ignorera och smutskasta den för att rädda sig själva istället för att rädda folket och nationen.

Man brukar säga att den kritiska massan nås vid 13 % och en dag i maj 2016 verkade detta bli ett faktum. Detta var dagen då folk tog till gatorna i en tidigare aldrig skådad manifestation och krävde av Riksdagen och Regeringen att överlämna den formella makten över nationen till folket och dess representanter. Representanterna var inga andra än vanliga människor som hade arbetat under ett antal år för att få förändringen till stånd. Några anspråk gentemot resten av Sveriges medborgare hade man inte. Man eftersträvade ingen makt för någon enskild, utan enbart för folket. Ingen vet med säkerhet hur många människor som tog till gatorna men det ryktades om närmare 1 miljon. Protesten gick fredligt och lugnt till, men det fanns en beslutsamhet hos de närvarande som man inte hade skådat tidigare. Detta var ingen vanlig demonstration för högre löner, rätten till samkönade äktenskap eller kortare arbetsdagar; detta var ingen vanlig manifestation. Otaliga företag och verksamheter stannade av under protesten, men det verkade folk inte bry sig om. De väsentligaste funktionerna hölls igång men folk hade fått nog och kände att de inte hade mycket mer att förlora. Dels insåg man att de ledande partierna inte hade den minsta ambition att finna en lösning som gynnade alla. Oavsett färg på partiet så adresserade inget av riksdagspartierna de tre kärnfrågorna samt de två följande men ack så viktiga tilläggsfrågorna; *hur pengar skapas, av vem de ägs och hur de förs ut i samhället; samt huruvida staten skall bekosta sina utgifter genom att skuldsätta sig (statsskuld) och behöver folket beskattas överhuvudtaget för att finansiera skuldsättningen?* Folk hade insett i tillräckligt stort antal lösningar fanns och det enda som stod mellan dem och dessa var en girig elit som hade bestämt sig för att följa med skeppet till botten. Men folket hade fått nog. Det är viktigt att i sammanhanget poängtera att röster höjdes i samband med dessa manifestationer och elaka sådana kallade detta för en folklig revolution. Men faktum är att revolutionen hade startat flera år tidigare, men inte av och för folket. Det som verkade som en folklig revolution började redan 2008 i samband med den senaste finanskrisen. Tanken var att den skulle uppfattas som en folklig rörelse men likt många tidigare s.k. false flags så var denna i själva verket skapad och dirigerad av den finansiella eliten själva. Syftet var att under förespegling av att finanskrisen handlade om en naturlig ekonomisk katastrofal händelse, skulle man kunna införa ännu hårdare åtstramningsåtgärder och med hjälp av vår skenbara demokrati ta oss ett steg närmare en totalitär stat. Förfarandet var på intet sätt nytt och med en betydligt mer vaken befolkning än tidigare, så anade folket, vart det hela barkade. Den 25:e maj 2016 var slaget vunnet och makten lämnades formellt över till Sveriges folk som en första direktdemokratisk åtgärd.

Grundlagen

Det första man då gjorde var att ta kontroll över statlig media, vilket skedde redan nästa dag. Med hjälp av den gick man ut till landets alla medborgare och meddelade det inträffade och bad alla fortsätta som vanligt med sina göromål. Det kan låta märkligt men tanken var att samhället inte skulle stanna av tvärt och folk få panik. Man informerade noga vad man ämnade att göra samt hur det skulle gå tillväga. Denna information åskådliggjorde inte bara tanken bakom förändringen utan även de kommande fördelarna med den. Den sittande Riksdagen beslöt samtidigt att kringgå den tidigare lagstiftningen kring grundlagsändringar, för att förenkla processen och snabbare tillgodose folkets vilja. Inte en dag för tidigt skall tilläggas. Därefter ändrade man grundlagen enligt följande 19 punkter:

- 1) Alla svenska medborgare är individer och likställda med den svenska staten avseende deras rättigheter samt skyldigheter, oavsett etnicitet, kön, tillhörighet, läggning, politisk åsikt, utbildning och religion; så länge individen inte skadar andra individer eller samhället. Individer och medborgare är samma entitet vid läsningen av grundlagen. Svensk medborgare är den som är född av svenska medborgare; eller valde att bli svensk medborgare när den direktdemokratiska nationen Sverige proklamerades 2016-05-25; eller den av utländsk härkomst som väljer att bosätta sig i Sverige och bidrar till landets samhällliga uppbyggnad och fortlöpande välförhållanden.
- 2) Staten är underställd svenska folket och skall skydda medborgarnas liv, frihet och egendom från hot inom och utom landet. Staten får aldrig utföra en handling som den enskilde individen inte får utföra. Statens roll är inte att styra utan att utföra svenska folkets vilja, som framförs genom de direktdemokratiska kanalerna. Staten har även till uppgift att föreslå åtgärder som gynnar samhället i stort. Dessa förslag röstas sedan igenom via de direktdemokratiska kanalerna. Staten har ingen egen makt att vare sig ta ifrån eller ge till medborgarna någonting, om detta inte beslutats via de direktdemokratiska kanalerna.
- 3) Sverige styrs från och med nu år 2016 genom *direktdemokrati*, där individerna beslutar i gemensamma frågor, som berör samhället i stort. Individer har rätt att framlägga förslag för röstning. Staten äger ingen rätt att påverka individernas personliga val, så länge inte individen genom medveten handling, skadar andra individer eller samhället.
- 4) Alla Sveriges medborgare fyllda 15 år har automatiskt rösträtt så länge de lever. Denna rösträtt kan aldrig fråntas dem eller ges bort så länge man innehar ett svenskt medborgarskap.
- 5) Nationen Sverige skall för all framtid eller så länge nationens medborgare väljer så via de direktdemokratiska kanalerna vara fri från deltagande i unioner, federationer eller andra grupperingar med andra nationer; vare sig militära och/eller civila.
- 6) Individen har rätt till privat egendom. Denna rätt kan endast överföras till andra av egen fri vilja eller genom naturlig succession. Saknas sådan tillfaller egendomen samhället i stort. Denna egendom kan sedan delas ut till den som önskar nyttja den på så vis att den varken skadar andra individer eller samhället.
- 7) Alla individer är lika inför lagen; likväl som staten. Alla som bryter mot lagen ”du skall icke stjäla” bedöms utifrån 3 grundpremisser: syfte; handling; konsekvens; där det lägsta straffet utdelas vid uppfyllandet av en av premisserna; och det högsta straffet utdelas vid uppfyllandet av alla tre. Straffen utformas på så sätt att samhället i stort och individerna i fråga behöver lida i minsta möjligaste mån.

- 8) Alla svenska medborgare har rätten att under hela sin livstid sysselsätta sig med sin egen valda sysselsättning, oavsett vad denna är så länge individen inte skadar andra individer eller samhället i stort.
- 9) Alla medborgare har rätten att försvara sina liv, sin egendom samt sin frihet.
- 10) Det är envars valfrihet att välja att vara medborgare i nationen Sverige; och envar som väljer att så vara är skyldig att efterleva nationens grundlagar och direktdemokratiska beslut.
- 11) Endast svenska folket äger den svenska valutan, kronan.
- 12) Endast svenska folket äger de funktioner som kan skapa den svenska kronan, både fysiska och digitala.
- 13) Inga andra valutor än den svenska kronan får användas som betalningsmedel inom landets gränser om inte hot om valutaspekulation föreligger eller används mot nationen. Enbart då får reservvaluta användas. I samband med detta tar reservvalutan över funktionen av den föregående valutan.
- 14) Alla svenska medborgare är från den dagen de föds till den dagen de dör berättigade till ekonomiskt oberoende genom ett kontinuerligt tillflöde av folket ägda svenska kronor. Eget betalningsmedel ges dock först dagen man fyllt 18 år.
- 15) Inga svenska kronor får lånas ut mot ränta.
- 16) Inga svenska kronor får ackumuleras (samlas på hög) över tid. De får endast användas som ett växlingsmedel (en bytesvara) i transaktioner med andra varor och tjänster.
- 17) Den svenska kronans värde är fast och fastställs genom att en vara eller tjänst betingar det pris som det tar i tidsenheter (minuter och timmar) för varan eller tjänsten att produceras. Ingen svensk medborgare är skyldig att producera och/eller sälja/köpa en vara eller tjänst mot sin vilja. Detta sker enbart på frivillig basis och efter bästa förmåga.
- 18) Staten får aldrig bekosta sina egna utgifter via beskattning av landets medborgare och privata entreprenörer. Staten bekostar all sin verksamhet endast via folkets eget ägda pengaskapande funktioner. Staten får aldrig ackumulera statsskuld och låna pengar av något slag, annat än av medborgarna (individerna) själva; vilket bestäms av medborgarna själva i direktdemokratiska val. Detta för att förhindra en eventuell begynnande inflation.
- 19) Inga svenska soldater skall delta i några militära och/eller civila aktioner utanför Sveriges gränser och inga svenska soldater får under några omständigheter användas mot Sveriges befolkning inom eller utom Sveriges gränser. Deras uppgift är endast att skydda landet och dess medborgare mot yttre attacker från främmande makt.

Varför behövdes en förändring?

En sak som är viktig att förstå i sammanhanget är problematiken bakom det svunna centralbankssystemet som rådde i världen inklusive Sverige före den 25:e maj 2016 och tyvärr fortfarande råder på många håll. Ett system som för övrigt vuxit fram i världen ända sedan 900-talet. Det som kallas vinst och tillväxt kom att bli mantran för våra svunna politiker

och var nödvändiga begrepp för att mörklägga vitala delar av centralbankssystemets inbyggda negativa funktion/effekter. Systemets funktion var avsiktligt att hämma demokratiutveckling; skapa förutsättningar för korruption i samhället; skapa rena vinster genom de enorma räntekostnaderna för samhället i stort, vinster som ackumulerades över tid hos de insynsskyddade instanser som på den tiden hade makten att skapa landets pengar; skapa enorma förmögenhetsskiften från de många till de få; samt, om man ser på den dåvarande centralbankskartellen i stort, via pyramidspelsprincipen skapa ett enda stort riggat bokstavligt kasino av världens ekonomier. Hela ekonomin byggde på att pengar skapades ur tomma intet ("luftpengar") i form av skuldsedlar, som påtvingades samhället mot att samhället sedan återbetalade dessa med riktiga pengar genererade genom arbete. Återbetalningar i form av amorteringar, skatter och ränteavgifter. Räntan tvingade samhället till att hela tiden öka skuldbördan därför att räntan och amorteringarna tvingade samhällets pengar tillbaka till utlåarna. Amorteringarna, räntorna samt skatterna var i själva verket ett enormt bedrägeri avsiktligt skapat av bankhegemonin och genomfört med hjälp av den del av våra politiker och lagstiftare som kunde köpas för pengar och önskan om mer makt. Det som var gemensamt för alla inblandade centralbanksländer, vilka var över 170 till antalet, var att statsmakten (folkets förlängda arm) i dessa länder varken ägde rätten till sina egna pengar, hur dessa skapades eller hur dessa fördes ut i samhället. Samtliga dessa länders statsapparater bekostade sina utgifter genom att *skuldsätta* sig via stora affärsbanker och senare återbetalade dessa lån genom beskattning av folket. Allt detta fullständigt i onödan. Ha även i åtanke alla de krig och allt elände detta ekonomiska system (centralbanksekonomi) åsamkat världen och Sverige. Detta är viktigt att förstå när man begrundar flera av de beslut vi tog genom våra grundlagsändringar.

Ännu ett betalkort och invandringen

Med hjälp av grundlagsändringen gick Sverige 2016 omedelbart ut ur EU och tog avstånd från NATO. Vår neutralitetspolitik blev nu inte bara munväder. Man tog snabbt tag i den befintliga ekonomiska infrastrukturen, engagerade Riksbanken som ju nu var i folkets fulla ägo (till skillnad från tidigare då den genom EU-lagstiftning begränsades till att enbart och helt i onödan, som en del i världens kollektiva centralbanksbedrägeri, *låna ut pengar* dels till staten i utbyte mot statsobligationer, dels till de privata bankerna). Man skapade ett nytt betalkort, till vilket man förde över 100.000kr vilket var kortets övre gräns och gav detta till alla medborgare fyllda 18 år. Dessa kort fylldes sedan på varje månad upp till gränsen. Med dessa kort kunde medborgarna betala för varor och tjänster, men man kunde inte använda dessa för att plocka ut kontanter. Kontanter plockades i detta sammanhang bort då behovet inte längre ansågs nödvändigt. Men man valde att behålla dessa i grundlagsstiftningen som en slags reserv för framtida eventualiteter. Nu när staten bekostade sina egna utgifter genom att direkttillverka sina egna pengar utan att behöva låna, och Sveriges arbetstagare fick sin försörjning säkrad genom folkets egna medel, kunde företagen avhändas d.v.s. slippa ifrån kostnader såsom skatter och löner. Detta skapade omedelbart bättre marginaler hos företagen och deras möjligheter att uppgradera och investera ökade bokstavligen över en natt. Detsamma gällde medborgarna, som nu med pengar på fickan kunde säkerställa sin konsumtion. Samtidigt blev denna konsumtion snabbt både medveten, etiskt och moraliskt inriktad, då anledning att införskaffa sådant som motarbetade samhället i stort, vilket en korrupt ekonomi tidigare gjorde, inte längre existerade. Människor spenderade pengarna på det som behövdes och inte det som man tjänade mest på. De ekonomiska incitamenten fanns där inte längre, vilket många upptäckte väldigt snabbt. Detta att stora mängder pengar nu helt gratis tillfördes individerna och därmed samhället via folkets riksbank, var något man hade uttryckt oro för att det skulle skapa inflation, men det visade sig vara helt obefogat. De pengar

som staten förde in i samhällsekonomin cirkulerar enbart runt i något som man närmast kan beskriva som ett bassängsystem, där överflödiga pengar rinner över i nästa bassäng, för att till slut hitta tillbaka till ursprungskällan, vilket är Riksbanken, där pengarna först skapades. Mängden pengar i cirkulation är aldrig mer än vad det finns medborgare samt tillfälliga besökare, som jag nämner mer om längre fram i berättelsen. Utöver detta finns den mängd pengar som gratis skapas av staten för investeringar i samhället och som därför inte blir någon börda för vare sig stat eller individ. Märk noga att det hela inte handlade om att införa en variant på 1900-/2000-talets kommunism med planekonomi, utan om att införa ett i grunden människo- och företagsvänligt samhälle präglad av ett enastående välstånd, trivsel och självvald sysselsättning för alla.

Man antog en intressant hållning gentemot invandringen som ju hade utgjort ett mycket hett debattämne de senare åren innan förändringen. Man bestämde på nationell nivå genom direktdemokratiska val att även de utländska besökarna såsom turister/flyktingar/arbetskraftsinvandrare m.fl. även de skulle få betalkort, om än tillfälliga. Detta kan vid första påseende låta märkligt, men man tittade på allmännyttan och funktionen i första hand. Man ville inte ha utslagna människor på gatorna i Sverige; man ville inte ha tiggeri och kåkstäder; man ville inte ha segregation o.s.v. Det man ville ha var ett ekonomiskt, kulturellt och kunskapsbaserat utbyte. Genom att skapa de ekonomiska förutsättningarna så gjorde man dessa människor istället till en del av vårt samhälle, inte till en belastning för det. De ovannämnda betalningsmedlen kan endast användas inom landet så pengarna stannar kvar i Sverige och spenderas på våra varor och tjänster och detta har fått mycket gehör från länder varifrån besökarna kommer. Denna insats visade att vi vill skapa ett *medmänskligt* samhälle och samtidigt marknadsföra våra idéer och vår handlingskraft runt om i världen. Det var uppenbart att när vi nu började må bra ville vi ju att andra också skulle få den möjligheten.

En nationell databas

Man hade redan tidigare, före förändringen, börjat bygga en nationell databas, där man samlade upp allas befintliga statusar inom yrkesval, kunskap och färdigheter samt samhällets behov och önskemål. Målsättningen med denna bas var, att få vetskap om medborgarnas kompetens samt önskemål om vad i princip var och en skulle vilja och kunde sysselsätta sig med. Det blev som en avancerad portal som sammanförde massor med önskade statliga och privata projekt med samhällets många ambitiösa individer och deras idéer och önskemål, allt på helt frivillig basis. Allt som den gamla arbetsförmedlingen aldrig var. Nu när medborgarna blev ekonomiskt oberoende började fler och fler sätta igång mer och mer ambitiösa privata projekt men även ta initiativ till en mängd allmännyttiga projekt. De människor som var villiga och började arbetet med statsapparaten tog snabbt fram önskemål och planer på vad som behövde åtgärdas i samhället. Dessa projekt blev snabbt omfattande och eftersom finansieringen var *ekonomiskt obegränsad*, kunde projekten komma igång snabbt och effektivt. Inget saknades – varken kunskaper, de mångas vilja eller pengar. Människor bokstavligen vallfärdade för att hjälpa till med vägbyggen, broar, järnvägar, sjukhus, bostäder o.s.v. nu när man allmänt började förstå idén med den nya samhällsekonomin. Plötsligt fick vår individuella kompetens komma till sin rätt och många duktiga individer slog sina kloka huvuden ihop, för att komma fram till de bästa och mest hållbara lösningarna. Pengar var inte längre ett hinder, eftersom sådana nu tillfördes samhället utifrån ett behovsperspektiv till skillnad från förr då mängden pengar handlade om kreditvärdighet. Detta innebar att man nu kunde fokusera på de bästa istället för de billigaste lösningarna ur allas perspektiv. Man insåg snabbt hur den tidigare inbyggda bristen i det gamla ekonomiska systemet, hade tvingat fram kortsiktiga och ofta lågkvalitativa lösningar på det mesta som producerades, och sällan

gynnade någon annan än den finansiella eliten samt de mutade och korrumperade i samhället, vilket hade avslöjats vilka dessa var.

Efterhand växte databasen och den uppdaterades kontinuerligt med nya projekt och nya önskemål. Efter bara ett par år började rutinerna komma på plats. Folk arbetade med alla möjliga privata projekt från konst och musik till omfattande infrastrukturförändringar och bostadslösningar. Pengar var som sagt inget problem. Om något saknades, så var det kompetent arbetskraft, så stor var samhällsaktiviteten. Kompetent personal som efter många år nu kunde dels forska förutsättningslöst men även förmedla den inhämtade kunskapen utan vare sig ekonomiska eller politiska begränsningar. Såsom forskning egentligen var tänkt att fungera från början. Det viktigaste är att komma fram till ett resultat, oavsett vems eller vilkas intressen det gagnar. En intressant följd av allt detta är att vi har utrotat begreppet pensionärer. Ja, det låter fasansfullt men saken är den att eftersom alla är ekonomiskt oberoende och kan sysselsätta sig så mycket och länge man vill, är det idag få som ens funderar på behovet av att pensionera sig.

Tekniken och miljön

Den ekonomiska modellen som implementerades redan samma år 2016 gjordes inte enbart skottsäker mot både inhemska utan även utländska ekonomiska attacker. Aldrig igen skall vi kunna angripas som vi blev under 90-talet under den då svåra inhemska finanskrisen; eller i någon mån även den mer internationella krisen från 2008 som egentligen aldrig släppte taget förrän vi införde förändringarna. Men den nya modellen medförde också att vi förändrade hela vår syn på produktion och industri. Helt plötsligt var teknikutvecklingen till fördel för oss, då den inte längre hotade våra arbetstillfällen, utan gjorde det möjligt att eliminera alla dessa tunga, svåra, repetitiva arbetsuppgifter. Då vi nu fokuserar på lösningen istället för på vinsten, kan tekniken byggas ut och förbättras i all oändlighet. Idag sätter enbart vår fantasi, kunskap och våra naturtillgångar begränsningarna. Lantbruken fick förnyad kraft i och med utträdet ur EU och de ekonomiska tillkortakommandena försvann. Inga fler bidrag eller dålig lönsamhet utan nu kunde vi producera våra produkter själva utan vare sig inblandning av enskilda ekonomiska intressen, GMO eller olämpliga bekämpningsmedel.

I samband med den tekniska utvecklingen kom även den miljömässiga. Miljöarbetet hade två ståndpunkter: för det första hade vi insett att den påstådda klimatförändringen inte hade något med mänsklig påverkan att göra. För det andra förstod vi sedan att miljöförstörelsen som pågått och ständigt pågick, helt och hållet berodde på vinstprincipen (användandet av ränta i samhället). Så länge det var mer lönsamt ur företagsekonomisk vinstsynpunkt att hugga ner träden och spy ut kemikalier i mark och sjö, skulle detta fortsätta. Men detta vinstincitament tog vi bort och började sedan på allvar att ta itu med de problem som människor faktiskt var skyldiga till. Men vi har anpassat även energiutvinning, resursutvinning, återvinning samt nyproduktion helt till principen att allt vi utvinner skall vi återbringa och återanvända. Vi tar inte ut mer än att vi kan bygga upp igen. Detta har lett till vissa tvungna restriktioner inom de många projekt som vi företar oss, men samtidigt skapar vi nu allt mycket mer hållbart. Så även om det går åt säg 100 % mer råvara för framställningen av t.ex. en bostad, så byggs huset så att det håller 400 % längre tid, är betydligt mer trivsamt och vackert att bo i samt att det behövs endast ca 30 % av den tidigare energiåtgången för att kunna bebos. Summa summarum så förbrukar vi mindre trots att vi skapar mer. Visst låter det enastående enkelt, om än kanske motsägelsefullt för vissa? Men det är i så fall bara för att vi tidigare har blivit indoktrinerade att leva med motsatsen – att resursslöseri och kortsiktigt tänkande skulle vara bra för konsumtionen och den eviga tillväxten.

I vårt nya inhemska samhälle fick företag med utländska ägare valmöjligheten i ett tidigt läge att antingen stanna kvar i landet och arbeta utifrån de nya premisserna eller lösas ut mot ett överenskommet ”avgångsvederlag” i svenska kronor motsvarande engagemanget de bidragit med. Dessa kronor har ju ett fast värde och kan utan problem spenderas tillbaka in i landet. De är dock tidsbegränsade och kan inte ackumuleras över tid. Detta var en av åtgärderna man skapade för att undvika valutaspekulation från andra länder/intressen. Flera företag valde att stanna kvar, omstrukturera sin verksamhet och tog även med sig sina svenska erfarenheter till sina egna hemländer, där de i sin tur började anammas. Dessa relationer över gränserna har visat sig vara enormt fruktbara för alla inblandade.

Vad hände med politiken?

Partipolitiken och blockpolitiken är nu blott ett minne även den och sedermera har hela den politiska apparaten med lobbyverksamhet och tusentals tjänstemän upphört att existera. Politiska partier och opposition existerar inte längre. De behövs inte, då deras huvuduppgift i första hand var att enbart upprätthålla den tidigare illusionen om demokrati och samhällslögnen att staten gjorde så gott den kunde i att hantera den dåtida ofrånkomliga systemorsakade kroniska bristen på reformpengar. Man valde även tidigt att inte fullt ut med stränga straff ställa ansvariga politiker till svars för de många brott i dessa fall de begått mot det svenska folket. Även om känslorna var delade och många gånger mycket heta, så insåg folket att politikerna och tjänstemännen som låtit sig korrumpas av den finansiella makten, var en konsekvens av ett defekt system; och man valde därför att vända andra kinden till och inte älta mer tid än nödvändigt på att bestraffa gamla synder. Vi behövde lägga fokus och all vår kraft på nuet och skapa en hållbar framtid. De relativt få som idag utför uppgifterna inom statsapparaten har valts ut noggrant och genom särskilt framtagna *personlighetstester*. Detta för att garantera att inga individer med egenintresset i första rummet eller med psykopatiska personlighetsdrag skall hamna i dessa ack så viktiga positioner. Här krävs empati, medkänsla och klokskap. Inte för att de har någon reell makt, men för att på bästa sätt tjäna samhället och medborgarna. Dessa tjänstemän och kvinnor har fullt tjänstemannaansvar inför folket. Problemet med den tidigare politiska sfären var att den aldrig representerade folket fullt ut. Denna sfär kom faktiskt till först efter att den privata finansiella eliten hade byggt upp och säkrat sitt ekonomiska system, vilket i Sverige möjliggjordes genom de sex regeringsformerna fram till 1974 med början under 1600-talet. Anledningen till detta speciella regelverk med folkets indirekta inflytande på politiken var just att skapa en illusion av att det var folket som bestämde över sina liv och sina val och över samhället, trots att så egentligen inte alls var fallet. Människor kom att bli mycket starkt förankrade i sin tilltro till systemet och staten. Man trodde sig ha förståelse och förtroende för hur saker och ting fungerade, då man trots allt genom relativt marginella förändringar fick det bättre och bättre materiellt under århundradena. Men den utvecklingen skulle visa sig vara relativt patetisk jämfört med den utveckling som kom efter förändringen 2016. Men mer om det senare.

Ekonomiskt oberoende

Då alla numera har samma ”lön” (d.v.s. är ekonomiskt oberoende) i samhället finns det inte längre någon anledning att vare sig se upp till eller ner på någon annan, åtminstone inte av ekonomisk orsak. Alla tillför något, stort eller smått, men man får, märk väl, bestämma detta själv, vilket är det viktigaste. Människor insåg snabbt att det liv de tidigare levit hade varit allt annat än fritt, jämlikt och rättvist. För många blev det ett uppvaknande de aldrig hade kunnat föreställa sig, därför att de inte trodde att det nya livet var möjligt ens teoretiskt som en utopi. Nu var det plötsligt verklighet.

Då individerna sysselsätter sig med sina favoritsysselsättningar gör man detta med den tid man har och den energi man själv väljer att lägga ner på saken. Detta sköter sig nästan helt automatiskt och man arbetar med sina privata och gemensamma projekt precis så mycket man vill bidra med. Någon semester behöver man inte längre ta ut och gemene man arbetar ca 4-8 månader om året. Resten av tiden spenderas på andra intressen; man umgås mycket mer med familj och vänner; man reser mer; man unnar sig en riktigt innehållsrik och givande fritid. Att omskola sig eller byta yrke är ingen svårighet och kräver inte mer än ambition och vilja. Finns inte det du vill eller önskar i det allmänna utbudet, så kan du skapa det själv, oavsett vara eller tjänst. Detta möjliggör de bästa tänkbara lösningarna ur både mänskliga, miljömässiga och praktiska aspekter, då lönsamhet (vinst) inte längre är drivkraften. Kvaliteten hos varor och tjänster har sedan 2016 utvecklats dramatiskt, därför att den livsglädje som människor känner i sin nya frihet i att själva få bestämma, skapar yrkesstolthet. I det gamla samhället byggdes dålig kvalitet in medvetet som ett sätt för giriga affärsintressen att maximera sin egen vinst och samtidigt kontrollera samhället genom att tvinga människor att arbeta onödigt mycket, för att kunna betala de höga priserna och den onödiga konsumtion, som blev en följd när saker gick sönder alltför lätt. När saker gick sönder eller ansågs förbrukade p.g.a. lagstiftning som syftade till att gynna miljö och säkerhet (alldeles i onödan), tvingades folk att köpa nytt, vilket sades hålla igång tillväxten, men som egentligen bara handlade om vinstprincipen i pyramidspelet.

Företagandet

Företagande idag är av en helt annan karaktär än före förändringen. Tidigare var företags mål att skapa en så lönsam verksamhet som möjligt för aktieägarna; eller de privata ägarna. Detta skapade dåliga arbetsförhållanden, långt ifrån optimala produkter, girighet, hierarki och en ständig kamp mellan företagen om marknadsandelar. Dagens företagande bygger i grunden på premissen att gemensamt skapa de bästa tänkbara lösningarna för samhället, individen, miljön samt naturen. Idag arbetar man sida vid sida och inte uppifrån och ner. Jag ljuger inte när jag påstår, att idag sätter endast fantasin gränser. Jag skulle kunna räkna upp otaliga nya lösningar och uppfinningar för dig som existerar idag men du hade nog knappast trott på mig, då dessa var otänkbara för bara några år sedan. Det är fantastiskt vad man åstadkommer när man lösgör denna *samhällets urkraft* och när vi idag ser tillbaka och inser hur enkel lösningen var, så kan vi inte annat än att sucka djupt och ta oss för pannan över att det inte blev gjort tidigare. Företagens storlek är väldigt varierad och förändras ständigt. Den stielhet som tidigare existerade är dels ointressant idag men var även onödig. Man skapar idag det man för stunden behöver. Dynamiken i arbetskraften är unik och man samarbetar därför att man vill, inte därför att man är tvungen. Ingen är orolig för att förlora en arbetsuppgift/ett arbete eller för att inte kunna få det jobb man vill ha. Ägarförhållandena är helt demokratiska. Är man två som delar på ett företag så äger man 50 % var. Är man 10 så äger alla 10 % var o.s.v. Fler samarbetspartners innebär att man kan genomföra större, gemensamma investeringar. Byråkratin är som bortblåst och tid läggs idag på att skapa mervärde och inte pappershögar eller otaliga digitala dokument; annat än när det givetvis behövs för dokumentation. *Försäkringar* hör till det förflutna, då man numera insett värdet av att bygga trygga arbetsplatser, praktiska arbetsmiljöer och produkter som håller och inte orsakar onödiga problem. *Tvister och advokater* är även det något som återfinns i historieböckerna. Det ekonomiska incitamentet för att försöka lura varandra existerar inte längre och i de få fall man inte kommer överens, så är det inte av ekonomisk karaktär. *Patent* tjänar heller inga syften längre, då ambitionen är att skapa optimala lösningar i gemensamma projekt, inte skapa garantier för vinst som gynnar enskilda individer. Givetvis erhåller många människor erkännanden av olika valörer och vi ser många fler exceptionella individer idag än någonsin

föret. Men självhävdelse är inte längre något man eftersträvar, då alla får komma till tals och uttrycka sig på sitt egna, unika sätt. Det är detta vi kallar för samhällets urkraft.

Att åldras och bli sjuk

Eftersom så många numera kan sysselsätta sig med det de brinner för, och vill dela med sig av sin kunskap och välvilja, har många samhällsfunktioner snabbt kommit på plats. Sjukhusen bytte namn till Friskhus eller Hälsohus. Det vi tidigare kallade för traditionell medicin (skolmedicin) har kompletterats med mångtusenårig österländsk och västerländsk alternativ medicin (integrativ medicin). Traditionella läkemedel kommer till användning främst vid akutvården som vidareutvecklats och vid kirurgiska ingrepp. Den integrativa medicinen har fått en stor roll i dels förebyggande syfte, men framförallt vid hantering av kroniska och svåra sjukdomar. Genom omfördelning av resurser och betoning på integrativ medicin, har man på mindre än ett par års tid fått ner antalet långtidssjukskrivningar med 90 % och kronisk sjukdom med 75 %. Den fristående och ekonomiskt oberoende forskningen har bidragit till att på kort tid komma fram till lösningar som tidigare inte ansågs lämpliga ur ett ekonomiskt perspektiv. Att bli sjuk idag är inget ekonomiskt hinder längre och fokus kan istället läggas på att komma till rätta med problemen och inte enbart lindra symtomen, vilket vi gjorde under så många år.

Åldringsvården och vård för personer med speciella behov har också förändrats i grunden. Detta var ytterligare en nödvändighet för att överhuvudtaget för att samhället skulle få lov att kalla sig människovänligt. Man lägger fokus på problemet och använder i mycket större utsträckning drogfria alternativ. Även detta har visat sig fungera mycket bättre och många fler mår idag mycket bättre långt upp i åren och flera som tidigare hamnat i utanförskap är tillbaka med full kraft och kan leva normala liv. Oavsett vilket, så lämnas ingen utanför och alla får bästa tänkbara vård. Återigen så hindras vi inte av en bristfällig ekonomi. Människorna och staten, ja hela folket, har äntligen mycket gott om pengar.

Lära för livet

Utbildning och skolgång reformerades helt. De allra yngsta fick börja delta i utvecklingsgrupper i Reggio Emilia-andan. Det finns givetvis flera alternativ och alla är frivilliga. Från 5 års ålder kan man börja skolan men leken är för ett barn det viktiga och behöver bevaras. Det teoretiska fokuset kommer ju, lärde man sig ur så kallad högkulturkunskap, när barnen själva börjar vilja veta, och det sker vid olika tillfällen för olika barn. Man försöker inte längre stöpa alla barn efter en mall, utan undervisningen är individuellt anpassad efter varje barns egen läggning och därtill kärleksfull; men samtidigt med tydliga regler så att den viktiga ordningen och arbetsron återskapas i skolorna. För att skapa trygghet och mycket fokus på varje elev i klassen har man satt klassens storlek till max 12 elever. Detta har bl.a. lett till att elever och lärare blir vänner för livet. Betyg behövs inte, därför att man lär sig och inte för betygens skull. Man lär för man vill lära och tycker det är kul. Tvång i form av måsten och skall har på detta sätt försvunnit. Istället för betyg får varje elev när eleven själv vill ett personligt omdöme, som berättar mer om människan och personligheten än om hur snabb man är på att addera 1 + 1. På så sätt stimuleras också samhällets viktiga särbevägningar (ofta udda genier med inte sällan känsliga och komplexa personligheter med kanske drag av autism och andra tillfälliga svårigheter i sin livsutveckling). I det gamla systemet kunde en särbevägning motarbetas och trädas fram först sent eller mycket sent i livet, om alls. På flera platser i landet byggde man upp skolor eller så kallade kunskapscentrum, och de är tillgängliga för alla från 5 år och uppåt så länge man vill. Där samlar vi all tänkbar kunskap och den är tillgänglig för alla. Du läser och studerar det du vill och hemundervisning är inte längre förbjudet. Materialet erbjuds digitalt, men också i

bokform för den som så vill, därför att vi människor är olika i hur vi vill närma oss informationen. Möjlighet att läsa äldre läroböcker från tidigare århundraden finns, därför att flera av de udda genierna påpekade, att i äldre tider hade mycket gedigna läroböcker skrivits inom vissa ämnesområden av sin tids stora genier med ett fenomenalt djup och mognad i ämnet. En förmåga, som mycket få vanliga moderna läroboksförfattare ens är i närheten av, har det visat sig. Utbildningen utformas för att passa allas individuella behov. Hittar man inte det som passar, så kan man skraddarsy en utbildning. Man är inte längre låst i ett fack utan kan verkligen bli en mångsysslare.

De två offentliga utredningarna

Den viktigaste utredningen har utan tvekan varit den mycket djupgående, omfattande och helt nödvändiga samhällsutredningen som sattes igång samtidigt som den nya samhällsekonomin infördes, allt i syfte att kartlägga den verkliga omfattningen och strukturen av den gamla ekonomin, som ju byggde på ett gigantiskt bedrägeri. Denna utredning, den största någonsin i landets historia, engagerade tiotusentals människor och vände på varje sten, och var som sagt helt nödvändig för att sälla bort vissa dunkla samhällsinstitutioner och många skilda komprometterade personer, inte minst politiker och tjänstemän, men också personer tillhörande många andra yrkeskategorier, som hade sett till att det gamla systemet med bland annat omfattande korruption kunde fungera. Det var först när denna kartläggning var klar som samhällets alla förtroendeposter – med hjälp av de tidigare nämnda psykologiska testerna – kunde besättas med nya befattningshavare som uppfyllde det grundläggande villkoret, nämligen att de hade förmågan att ”tänka med hjärtat”, en grundförutsättning för att den nya ekonomin och det nya samhället skulle bli en framgång.

Den andra stora utredningen har rört vår historiebereskrivning. Den sattes igång samtidigt som de nyss nämnda utbildningsbaserna byggdes upp. Det handlade om en också om en jättelik offentlig utredning med full insyn i alla delar av vår historia. Frivilliga samlade ihop alla former av information som sedan scannades in i en enorm databas. Den hanteras av den senaste datatekniken och speciella sökprogram, hämtade från modern högre matematik, vilket möjliggör sökningar och hopkopplingar som tidigare inte varit möjliga för allmänheten. På detta sätt stöptes vår historia om i många fall och politiska, ekonomiska och sociala skeenden fick äntligen sina rätta perspektiv. Detta blev många gånger chockerande uppenbarelser för många, då det kom fram i vilken enorm utsträckning adekvat historiebereskrivningen har undanhållits, manipulerats och förfalskats. Det var så hela folk tidigare hade kunnat fösas omkring som lydiga fårscockar i tron att de hade full insyn i skeenden, men i själva verket var listigt förda bakom ljuset. Det har sedan dess blivit en uttalad samhällspolicy att det är A och O att alltid tala sanning och agera med transparens och ärlighet. Förljugenheten hade inte lett till annat än världsomfattande problem och otrevligheter. Dessa inhämtanden av information från förr, pågår hela tiden även idag och nytt material uppdagas hela tiden.

Värnplikt & statsplikt

Man beslöt tidigt att införa dels en form av frivillig värnplikt, dels en s.k. statsplikt. Värnplikten handlade inte så mycket om de militära aspekterna, mer än att man fick lära sig hur vi bäst försvarar vår nation om vi skulle bli anfallna. Man hade som sagt redan tidigare fastställt i lag att inga svenska soldater någonsin skulle agera utanför landets gränser igen. Vi skall enbart ha ett försvar av landets gränser och inte ingå i någon form av aggression mot annan stat. Man skulle framförallt lära sig att överleva under knappa förhållanden och en hel del praktiska ting, som vi alla har nytta av under livet. Detta tar ett år i anspråk och det gör man någon gång mellan 18-22 års ålder. Frivilligheten var viktig, därför att människor är

olika och det är genom fritt val som rätt man och kvinna kommer på rätt plats med en ur personen starkt sprungen motivation. Landets försvar för övrigt tas om hand av det s.k. hemvärnet. Ungefär som gamla tidens deltidsbrandmän. Man träffas ett antal gånger om året, utbildar sig, övar, lär känna varandra och förbättrar hela tiden vår försvarsförmåga. Vår sedan tidigare ganska omfattande vapenproduktion har ställts om delvis för tillverkning av försvarsistället för anfallsvapen samt till annan användbar produktion. Ambitionen är att vi en dag skall kunna upphöra helt och hållet med all produktion av vapen.

Statsplikten varar från ett par veckor eller längre för den som vill och genomförs två gånger under det att man är 25-70 år gammal. Man bestämmer tidpunkterna själv, men är tvungen att meddela i god tid innan. Statsplikten innebär att man arbetar eller rättare sagt praktiserar i statsapparaten sida vid sida med de professionella arbetarna och lär sig hur samhället fungerar i stort, samt hjälper till med de otaliga projekt som folket bestämt skall genomföras via de direktdemokratiska valen. Man arbetar med att uppdatera de tidigare nämnda databaserna, så att de alltid är dagsfärska och kan utnyttjas maximalt. Syftet med statsplikten är att göra alla delaktiga i och ge alla förståelse för samhällets uppbyggnad och nytta, samt att förankra statens funktion på en bred gräsrotsnivå, vilket omöjliggör en statskupp eller någon form av konspiration för störtandet av statens funktioner. Tro det eller ej, men statsplikten har visat sig vara väldigt omtyckt och populär.

Livet på landet och i utlandet

Andra delar av samhället som har förändrats drastiskt är hur och var vi bor och arbetar. Folk upptäckte ganska snabbt att när ekonomin inte längre styr ens val, så kan man bo nästan var som helst och hur som helst. Tidigare drogs vi mer och mer in till storstäderna, för där fanns jobben och där steg bostadspriserna mest, vilket var en förutsättning för att kunna belåna oss mer och mer. Folk började nu i den nya ekonomin att bygga de mest fantasifulla hus och hållbara dessutom. Både val av material samt hur fastigheterna värmdes upp respektive kylde ned genomgick en revolution. Lägenheter och hus byggs välisolerade och genomtänkta. Man behöver inte längre hushålla med energi, varför alla kan tappa upp ett varmt avkopplande bad när som helst eller duscha hur länge som helst och vädra ut bostaden för att få in frisk luft till skillnad från den tidigare cirkulerande och ofta ofräscha inomhusluften. Man hade upptäckt att det gamla samhället hade manipulerat energianvändningen genom att strypa den i sken av att det rådde brist på energi, vilket det naturligtvis inte alls gör, när man väl tillför ekonomiska resurser att ta till vara de oändliga energidepåer som naturen tillhandahåller på olika naturvänliga sätt. Förvånansvärt enkla åtgärder som plötsligt hade blivit hur enkla som helst att finansiera när det gäller utvinnandet av energi och hur man bygger bostäder på ett gediget sätt, skapade med både skönhet och trivsamt harmoni, blev mycket uppskattade. Storstäderna började så smått avfolkas, då människor insåg att man inte längre behöver söka sig dit för sysselsättningens skull. Byarna och de mindre städerna började snart befolkas igen och landsbygden blomstra på nytt efter många års avfolkning. Den globalisering som ju tidigare dikterade villkoren var nu blott ett minne. Nu handlade man och skapade lokalt. På bara några år har vi gjort oss självförsörjande till 80 % mot knappt hälften bara några år tidigare. Det vi fortfarande saknar och behöver från utlandet löser vi på ett genialiskt sätt: då vi arbetar och skapar under helt andra förhållanden än tidigare, kan vi skapa utomordentligt välbyggda, hållbara och genomtänkta produkter. Dessa blir givetvis inte svårsålda i utlandet, och i gengäld kan vi begära i retur allt det vi behöver. Att sälja billiga varor till oss är ingen betjänt av, då vi inte längre behöver kompromissa med kvalitet och miljö. Och vi behöver inte snåla heller utan kan betala för de produkter/tjänster vi köper in, så att vi inte bidrar till en vidareutveckling av den låglöneekonomi, med den typiska låga eller mycket låga kvalitét på

produkter, varor och tjänster, som kom att dominera runt om i världen i slutet av 1900-talet och början av 2000-talet. Vår valuta har även den snabbt blivit intressant för omvärlden men inte på det sätt som man tidigare förhöll sig till valutor. Den svenska kronan är en stabil valuta då den baseras på vår gemensamma produktion av varor och tjänster, d.v.s. vårt samhälles urkraft; samt är utan kostnad för vare sig stat eller individ. Då den även är förbjuden att ackumulera så uppstår ett behov att snabbt spendera den tillbaka in i den svenska ekonomin. Att handla med den på utländska marknader är ointressant eftersom den har ett fast värde, inte kan lagras och inte är räntebärande. Pengarnas viktigaste och faktiskt enda funktion är att cirkulera i samhället som ett smörjmedel i utbytet av varor och tjänster.

De svenskar som väljer att bosätta sig utomlands av olika anledningar under delar av året får samma ekonomiska fördelar, som om man vore boende i Sverige. Tanken bakom detta är att svenska medborgare inte skall bidra till utnyttjandet av andra nationers ekonomier i negativ mening, utan istället bidra med medveten konsumtion, vilket ju ett ekonomiskt oberoende för med sig. En förutsättning för detta är ju dock givetvis att man är välkommen i det landet. Detta har dock inte visat sig vara några problem då vår modell har väckt stort intresse över hela världen, med några få undantag i hårt styrda diktaturer av kommunistisk modell.

Infrastruktur och energi

Då behovet av att arbeta enligt den traditionella 40 timmarsveckan med tillhörande pendling till och från jobbet har minskat, har även trafiken minskat på våra vägar. Vägsystemet har byggts ut och säkerställts för framtida krav, och även om kollektivtrafiken minskat så har den effektiviserats till den mildra grad att vi numera knappast varken har förseningar eller driftstopp. Vi bygger numera förebyggande in både en säkerhet och överkapacitet så att vi inte på många, många år skall behöva bygga om igen. Onödiga driftstopp och flaskhalsar i infrastrukturen var något man tog tag i ganska omgående efter förändringens tillkomst år 2016. Tänk så mycket en frigörelse från ett ekonomiskt ok kan skapa! Den individbaserade bilismen har också fått ett uppsving i form av val av drivmedel. Miljövänlig el i kombination av nya tekniker för att bygga riktigt effektiva batterier, har gjort att vi idag kör nästan alla fordon på denna teknik alternativt på vätgas med bränslecellsteknik. Vi utnyttjar även idag tidvattenkraft samt mycket mer förfinade varianter av solceller. Man ligger även långt fram i utvecklingen av s.k. noll-punkts-energi men vi är inte riktigt där ännu. Även frekvensbaserade energitekniker har kommit att nyttjas mer och mer. Dock hämmas vi inte längre av patent, ekonomiska särintressen eller brist på ekonomiska resurser, utan driften är att finna de bästa tänkbara lösningarna utifrån samhällets, individernas gemensamma och miljöns bästa oavsett kostnad.

Lagen

Kriminaliteten minskade drastiskt de första åren till följd av de ekonomiska förändringarna. Framförallt de ekonomiska brotten upphörde nästan helt. Ingen behöver stjäla längre, för alla är ju ekonomiskt oberoende. Den kriminalitet som fortfarande existerar rör viss stöld, vålds- och sexbrott men den är liten till antalet. Människor mår mycket bättre idag än kanske någonsin tidigare och det sätter sina spår i deras beteenden. Man ser även väldigt få fall av kränkningar, mobbning och översitteri. Man har även skapat en uppsjö av olika ofarliga alternativ där människor ”med speciella behov” kan få ”leka av sig” utan att de skadar sig själva, andra eller samhället. Själva rättssystemet är väldigt förändrat jämfört med tidigare. Lagboken är löjeväckande tunn och dyra advokater som väljer att tolka den i olika riktningar beroende på vem som skall försvaras och betalar högst, behövs inte längre. I grund och botten bygger lagboken på en endaste lag, och den lyder: du skall icke stjäla. Utifrån den har man

bantat ner de många paragraferna till enbart tre:

1. Har du haft motiv för att utföra brottet?
2. Har du medvetet handlat för att utföra brottet
3. Hur digra blev konsekvenserna?

Olyckshändelser hanteras även de under dessa förutsättningar. Utifrån dessa tre paragrafer fastställs domar och bestraffningar. Men syftet är inte att vare sig straffa, hämnas eller statuera exempel, utan försöka ställa saker till rätta så långt det går och återanpassa individerna så att de och offren inte behöver lida mer än nödvändigt. Det finns inte längre något ekonomiskt incitament att hålla människor instängda. Däremot finns de flera skäl att göra människor till en del av samhället igen, så fort det bara går. Diskussioner har pågått under ett par år om att inrätta zoner – kolonier, eller ”ett slags samhällen i samhället” – på exempelvis isolerade platser såsom öar, dit de individer som begått svåra brott och som inte går att rehabilitera till att fungera i det vanliga samhället, skall kunna omplaceras till ett gott liv. Detta skall alltså ske under mycket humana former. Dessa kolonier skall ha samma ekonomiska, kulturella och sociala strukturer som resten av samhället, men vara åtskilda i syfte att dess individer inte skall kunna skada det egentliga samhället. Återigen skulle detta inte vara en ekonomisk börda för samhället och möjlighet att återgå till det vanliga samhället måste existera. Individer som inte är svenska medborgare hanteras på samma sätt, men där har vi även det tillägget att vid extra grova brott, så utvisar vi dem tillbaka till deras ursprungliga hemland eller om sådant inte kan påvisas, till deras senaste hemvist innan de kom till Sverige. *Polisen* har vi kvar, men de är lokalt förankrade och relativt få till antalet, p.g.a. den låga brottsligheten. Poliserna genomgår samma omfattande *personlighetstester*, som de som arbetar inom statsapparaten. Genom dessa åtgärder har vi kunnat kapa ett antal led i rättssystemet, varvid polisen numera sköter de uppgifter, som tidigare sköttes av tjänstemän, advokater, åklagare, domare och nämndemän. Detta innebär att rättvisan skippas relativt omgående och på plats i ens närområde. Borta är de långa och utdragna rättsprocesser som kostade både samhälle och skattebetalare massor med pengar tidigare. Polisen arbetar nu väldigt mycket mer med brottsförebyggande åtgärder än man tidigare gjorde. Återigen en konsekvens av att inte vara avhängig ett defekt ekonomiskt system. *Individens integritet* är av högsta vikt i samhället, så övervakning av annat än på känsliga/viktiga samhällsobjekt för folket och staten, är förbjuden. Vi inte enbart tror på våra medmänniskor men väljer även att leva efter den premissen att du är oskyldig tills du bevisats skyldig. Det är faktiskt fantastiskt vad vi har lyckats åstadkomma enkom genom att ge oss alla sann frihet. Ingen föds av ondo och ingen vill andra ont av naturen. Dessa beteenden skapades genom vårt förhållningssätt till varandra som påtvingades oss via de gamla ekonomiska och sociala systemen. Om man skall hårdra det hela, hade vi förr varken demokratisk rätt eller personlig frihet; annat än den vi kunde köpa oss för pengar och det oftast på andras bekostnad.

Summering

Nio år senare sitter vi här och begrundar vad som hände. Det finns inget starkare än en idé vars tid är kommen, har det sagts, och ingenting kan vara mer sant när det gäller det som vi har upplevt under denna tid. En idé som odlats under århundraden och anpassats till vår tid och ett antal individer som valde att föra fram den till människorna var det som krävdes. Jag tror, utan att veta med säkerhet, att alla idag kan hålla med om att det som vi har skapat och fortsätter att skapa varje dag, i varje minut, är vida överlägset vad vi tidigare hade. Denna urkraft som vi bevittnar lockar inte bara fram det bästa hos människan, men öppnar även upp för de bästa gemensamma ansträngningarna. Att vi är i färd med att bygga upp en ny högkultur är det ingen tvekan om, och var det hela slutar vet ingen, men vi vet att vi gjorde rätt, det känner vi i våra hjärtan och sinnen. Idag har vi sann frihet, demokrati, rättvisa och jämställdhet och ingen lämnas utanför. Visst har vi olika liv med olika innehåll och olika konsumtionsbeteenden och vissa anstränger sig mer och andra mindre; men vi gör det av egen fri vilja. Slavsamhället är borta – länge leve friheten! Länga leve vår *människovänliga väl fungerande monetärt finansierade samhällsekonomi!*

Sverige
2025

Bidragit med faktakunskaper samt korrektur av Göran Lundgren, Per Lundgren och Magnus Svärd.
Korrekturläst av Christine Stafström, Pia Hellertz och Stefan Frankel.
Copyright © 2015, Thomas Magnusson